

عنوان مقاله:

شبیه سازی آینده تغییرات مکانی و زمانی کاربری و پوشش اراضی در مناطق خشک (مطالعه موردی: دشت میناب)

محل انتشار:

مجله تحقیقات مرتع و بیابان ایران، دوره 28، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

حامد اسکندری دامنه - دانشجوی دکتری بیابان زدایی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

غلامرضا زهتابیان - استاد، گروه احیاء مناطق خشک و کوهستانی، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ایران

حسن خسروی - دانشیار، استاد، گروه احیاء مناطق خشک و کوهستانی، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ایران

حسین آذرنبوند - استاد، گروه احیاء مناطق خشک و کوهستانی، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ایران

علی اکبر براتی - استادیار، دانشکده اقتصاد و توسعه کشاورزی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

در این تحقیق به شبیه سازی کاربری های موجود در دشت میناب با استفاده از روش ترکیبی CA-Markov پرداخته شد. بدین منظور نقشه کاربری اراضی برای سال های ۱۳۷۹، ۱۳۸۹ و ۱۳۹۹ با استفاده از تصاویر ماهواره لندست با روش طبقه بندی حداکثر احتمال تولید گردید و بعد از ارزیابی مدل، نقشه کاربری برای سال ۱۴۰۹ و ۱۴۱۹ با استفاده از روش ترکیبی CA-Markov پیش بینی شد. تجزیه و تحلیل الگوهای تغییرات کاربری در دشت میناب نشان داد که در طول دوره آماری ۱۳۷۹-۱۳۹۹ در سطح کاربری های این منطقه تغییرات چشمگیری رخ داده است. به طوری که در طول این دوره ۲۰ ساله مساحت کاربری های کشاورزی، مناطق شهری و انسان ساخت، شوره زار و مراتع و اراضی بایر به ترتیب از ۹۱/۳۸، ۹۹/۲۵، ۰۹/۲۰ و ۱۵ درصد در سال ۱۳۷۹ به ۷۵/۴۰، ۰۲/۴۰، ۴۴/۱۲ و ۸۰/۶ درصد در سال ۱۳۹۹ رسیده است. ارزیابی مدل با استفاده از شاخص کاپای بالای ۹۰٪ نشان دهنده دقت بالای مدل برای پیش بینی کاربری هاست. پیش بینی تغییرات در سال ۱۴۰۹ و ۱۴۱۹ نشان می دهد که کاربری زمین های کشاورزی و مناطق شهری و انسان ساخت به ترتیب با میزان ۵/۰ و ۳۹/۰ درصد در حال افزایش می باشند که از سمت شرق دشت به سمت غرب آن در حال پیشروی هستند؛ این در حالی است که کاربری های شوره زار، مراتع و اراضی بایر در مجموع با میزان ۴۴/۰ درصد در حال کاهش است که این کاهش بیشتر در سمت غرب و شمال غرب این دشت قابل رویت است. در پایان از مهمترین راهکارهای اجرایی برنامه ریزان و مسئولان برای جلوگیری از تغییر کاربری و در نهایت تخریب اراضی در این منطقه، می توان به اصلاح الگوی کشت، روش های نوین آبیاری، تغذیه بستر این دشت و حفظ و احیای پوشش گیاهی بومی اشاره نمود.

کلمات کلیدی:

دشت میناب، پیش بینی، کاربری اراضی، ضریب کاپا، سلول خودکار-زنجیره مارکوف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1628214>

